

Conseilspræsidenten: Jeg skal ganske i Almindelighed bemærke, i Anledning af de Utringer og Forespørgsler, som ere fremkomne, at Ministeriet ikke tænker paa at udøve noget somhelst Tryk paa Rigsdagen. Det har antaget det for at være i Sagens Interesse, gjen-tagende og allerebe tidligt at høre, hvad Ministeriet kunde og hvad det ikke kunde gaae ind paa, idet det naturligtvis fuldkommen overlader til Rigsdagen — hvilket følger af sig selv —, hvad Beslutning den vil tage.

Fischer: Der blev af et æret Medlem reist det Spørgsmaal, om der ikke maatte være en Feil indløbet i det foreliggende Forsfatnings-udkast, idet der nemlig i samme findes angivet Datum paa en Forandring i Valgloven at være 30te December 1864, medens der i Lovsamlingen findes angivet den 23de December. Jeg vil tillade mig i den Anledning at hen-vise det ærede Medlem til Rigsraadsstinden for anden overordentlige Samling i 1864—65, Sp. 691. Der vil det ærede Medlem finde, at det er meddeelt Rigsraadet, at den om-handlede Lov er stadfæstet under 30te Decem-ber, og altsaa er det rigtigt, som findes angivet i Lovforslaget.

Fischer: Det var overmaade vel-villigt af den ærede Minister, at han indbrøm-mede Rigsdagen at gjøre det, som den er fuld-kommen berettiget til, hvad enten den ærede Minister vil det eller ikke; men det, der er Spørgsmaal om, er, om den ærede Minister vil bidrage til at hæve det Tryk, som i Virke-ligheden er tilstede, ikke det, som Ministerens Udtalelse paalægger, men det, som i Virkelig-heden er tilstede. Dette Tryk er, at Rigsda-gen ved at gaae ind paa det forelagte Forslag giver en indirecte Anerkjendelse af, at der be-staaer med Rette to Forsfatninger her i Konge-riget. Dette, siger jeg, er Noget, Rigsdagen bør vogte sig for, ikke for Rigsdagens Skyld alene, men for Statens Skyld, og det burde Ministeriet lægge Mærke til, at det staaet nær-mere til at repræsentere Staten og Kongemag-ten, end vi, og at det ikke bør bidrage til at vedligeholde en Stilling som den nærværende, der er ødelæggende i enhver Retning, saavel

indadtil som udadtil, for Staten som for Kon-gemagten. Lad os huske paa de Offre, der her fra Rigsdagens Side i sin Tid ere gjorte for at hæve Statseenheden igjennem Kongemagten, og lad os da see, i hvilken Modsetning vi ere bragte ved disse saaledes gjorte Offre. Her i den samme Sal er der, efterat der var pleiet meget vidtløftige Underhandlinger med Udlan-det, givet Tilstemning til en ny, eensartet Ar-vefølgelov her i Landet, og denne Tilstemning blev aabenbart ikke givet, for at vi skulde faae, saa at sige, to Konger i Kongeriget selv; men den blev givet i det Haab, at derved skulde Statseenheden igjennem Kongemagten komme til at være tilstede i hele Monarchiet. Skal nu, fordi Riget har havt den Ulykke, at Mo-narchiet er blevet opløst, Eenheden gaae tabt i selve Kongeriget? Kan noget Menneffe troe, at Kongeriget den Gang vilde have indrømmet dette, naar man havde tænkt paa, at det paa denne Maade skulde vendes imod Kongeriget selv? At den Styrke, der blev givet Arve-følgen og Kongemagten for at holde Monar-chiet sammen, skulde vendes imod Kongeriget selv, for at aftvinge os Forandringer i dets indre Tilstande og Forsfatning, derom har intet Menneffe drømt; havde man tænkt sig, at dette skulde hænge sammen med Arvefølge-loven, saa er jeg overbevist om, at den aldrig var bleven voteret. Man kaster, ved denne Maade at op-retholde den nuværende Tilstand paa, Uvilke frem mod dem, imod hvem man mindst skulde ønske, at den maatte komme tilstede, og Mini-steriet stiller sig derved paa en ubarmhertig Maade ligeoverfor Eenhedsmagten og Konge-magten her i Staten og ligeoverfor os her i Rigsdagen.

Da ingen Flere ønskede at høre sig, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Be-handling under Afstemning og vedtoges med 80 Stemmer imod 1.

Formanden: Da der intet Forslag om Udvalgs Nedsættelse er fremkommet, gaaer Sa-gen umiddelbart til 2den Behandling.

Fischer: Jeg skal tillade mig at foreslaae et Udvalg af 15 Medlemmer.